

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 noiembrie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Efes. 1:9-14**: *„căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos. Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui”.*

Suntem în acest loc cu o mare așteptare și știm că Dumnezeu nu ne poate dezamăgi și nici nu ne va dezamăgi. Pe toți aceia care au venit la El i-a ajutat: păcătoșilor le-a iertat păcatele, pe cei leproși i-a vindecat, orbilor le-a dăruit vederea. Niciunul n-a plecat de la Domnul așa cum a venit. Dar taina este următoarea: fiecare în parte trebuie să vină la El, fiecare personal trebuie să-L cheme și să-I spună Domnului ceea ce dorește de la El.

Voi toți îl cunoașteți pe fratele Jean Claude care venea în față cu corul și cântau cântarea „Maranata”. El a fost lovit foarte greu și încă mai este în spital. Dar astăzi noi am putut avea o scurtă discuție și el ne transmite saluturi călduroase. Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații și surorile noastre din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. Noi toți am înțeles că trăim într-o perioadă de timp deosebită și că revenirea Domnului nostru cu adevărat este așa cum este scris, este în fața ușii. Așa cum a spus Domnul nostru: *„Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”.*

Doar pe scurt câteva lucruri. În acest loc nu prea avem vreme pentru politică și nici timp pentru religie. Așa cum am auzit în cuvântul de introducere, aici este vestit întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu pe care El l-a alcătuit din veșnicie și îl aduce la împlinire în decursul timpului. Noi am ajuns la sfârșitul timpului și știm că totul trebuie să se întâmple. Dar amintim doar două, trei lucruri care trebuie să fie amintite. Din internet astăzi putem extrage și citi totul fără probleme. Toate drumurile conduc spre Roma și descrierea a ceea ce este important acum pentru ca împăcarea să aibă loc. Toate rănilile care au fost făcute acum să fie vindecate. Noi toți am aflat de vizita papei în Suedia unde el a citit ca introducere versetul din Ioan 15:4: *„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine”*. Acestea au fost cuvintele de introducere pe care le-a rostit papa la această mare întâlnire din catedrala luterană din Lund. Acolo a fost dată invitația ca: „toți să se întoarcă înapoi, să fie altoiți”, și apoi a fost spus că doar în legătură cu Roma poți aduce rod. Totul se apropie, totul este foarte, foarte aproape, unificarea în politică, în religie. Cine se uită în internet acela cu adevărat poate urmări totul cu exactitate și poate vedea cine este fotografiat acolo. Nu vreau să intru în amănunte, dar atât trebuie să fie spus: începând din 31 octombrie anul acesta până în 31 octombrie anul următor trebuie să fie rezolvat tot ceea ce are de a face cu Reforma sau cu Roma și unificarea deplină să aibă loc în această perioadă de timp.

Și tocmai în acest timp, când toate aceste lucruri se întâmplă, Domnul a descoperit planul Său de mântuire, strigă și-și cheamă afară pe poporul Său din toate bisericile, bisericile libere, din toate religiile, din toate limbile, din toate popoarele și le spune: *„Voi poporul Meu ieșiți afară. Despărțiți-vă și nu vă atingeți de nimic ce este necurat”*.

Al doilea punct care este foarte, foarte important de știut. Dați-vă seama, în 2 noiembrie 1917, ministrul de externe britanic, Balfour, a dat o declarație că „iudeii au un drept la un stat propriu”. Domnul Abass a depus acum o plângere ca Marea Britanie să retragă această declarație și să-și ceară scuze în mod public pentru ceea ce au făcut atunci în mod deschis. Toți știu că începând cu Primul Război Mondial, Marea Britanie a avut mandatul pentru întreaga Palestină,

pentru Transiordania și întregul teritoriu din acea regiune. Dar Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel ca această declarație să fie făcută. Apoi a urmat anul 1948 când a fost proclamat statul Israel prin Ben Gurion și astfel a avut loc o împlinire a prorociei biblice. Și acest lucru să fie retras? Nu, aceasta nu merge! Aici în această fotografie îl vedem pe Mahmoud Abass. Apoi vine Netaniahu și spune următoarele: „Aceasta este țara noastră. Dumnezeu ne-a dat această țară, ea ne aparține nouă și n-o vom da niciodată cuiva”. Lucrul cel mai rău este că UNESCO a adoptat o rezoluție oficială în care se pretinde că Muntele Templului nu le aparține iudeilor. UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură) neagă dreptul iudeilor asupra teritoriilor din Ierusalim și a Muntelui Moria.

Eu mi-am notat versetele biblice. Conform Gen. 22, Avraam a trebuit să ia pe fiul său făgăduit, Isaac, și să meargă până la muntele Moria. În limba noastră cuvântul „moria” înseamnă „Domnul vede. Domnul Se uită”. Acolo unde Avraam a trebuit să-l jertfească pe Isaac, acolo a hotărât Dumnezeu să fie construit Templul. În 1 Cro. 21 este scris că Îngerul Domnului s-a arătat atunci când Ornan iebusitul treiera grâu. David a cumpărat aria cu prețul de șase sute de sicli de aur. Teritoriul Templului a fost cumpărat și plătit cu preț în aur și aparține poporului Israel. Dacă noi verificăm și cercetăm întreaga profeție biblică știm că în 1 Cron. 22:1 este scris: „*Aici să fie Casa Domnului Dumnezeu și aici să fie altarul arderilor de tot pentru Israel*”. Înșuși Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel. Primul Templu a fost distrus în anul 70 d.Hr. de către generalul Tit. Al doilea Templu a fost distrus după cum a fost spus în prorocul Ieremia care a zis că după șapte zeci de ani ei se vor reîntoarce în patria lor. Apoi făgăduința s-a împlinit. În 2 Cro. 36 este dată mărturia că iudeii, toți aceia care aparțineau de poporul Israel trebuiau să se întoarcă la Ierusalim. Apoi este dată mărturia cum ei au găsit vechile temelii ale Templului și apoi cum a fost rezidit al doilea Templu. Pentru că Dumnezeu a făgăduit-o și așa a călăuzit evenimentele. Apoi al doilea Templu a fost distrus. Al Treilea Templu va sta din nou pe același teritoriu, pe același fundament. Așa cum în Apoc. 11 este descris noul Templu care va fi rezidit și măsurat în timpul celor doi proroci. După aceea urmează perioada de trei ani și jumătate a necazului cel mare.

Scumpi frați și surori, Dumnezeu are un plan de mântuire. Eu mi-am notat acest lucru. În Biblia germană David este amintit de 848 de ori. După trup, Isus Hristos este Fiul lui David. În biblia germană Avraam este amintit de 205 ori. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit să fie scris mai dinainte tot ceea ce a aparținut de trecut, ce este în prezent și va fi în viitor. Vă repet: ceea ce a fost odată, ceea ce se întâmplă acum și ceea ce se va mai întâmpla totul a fost scris mai dinainte. Dumnezeu a cunoscut sfârșitul înaintea începutului. Dacă ne gândim la aceasta, că Dumnezeu ne-a dăruit har să trăim acum pe pământ!

Astăzi doresc să le spun bun venit tuturor celor ce sunt de prima dată în acest loc și tuturor celor ce, poate, de prima dată ne ascultă. Cei ce sunteți de prima dată în acest loc vă rog să vă ridicați. Sunt cinci persoane care au venit din Iran. Unde sunteți? Vă rog ridicați-vă cei ce sunteți de prima dată în acest loc. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Suntem mulțumitori din inimă că Dumnezeu călăuzește lucrurile în așa fel că noi ne putem aduna aici, ne putem adânci în Cuvânt. O spun încă o dată, în Biblie este scris ceea ce a fost, ceea ce este și ceea ce va veni până la cerul cel nou și pământul cel nou. Tot ceea ce se va mai întâmpla este scris în Biblie.

Desigur, pentru noi lucrul cel mai important este ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit nouă. Ce ne-ar ajuta nouă doar să știm ce se întâmplă cu Israelul, ce se petrece cu națiunile. Dacă ne gândim la Damasc, în Is. 17:1 este scris: „*Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmături*”. Apoi mai departe în același capitol este scris că popoarele vor fi tulburate, vor urla și vor mugi ca valurile mării. Dacă privim la tot ce se întâmplă acum, chiar și despre împăratul nordului este scris în Ezech. 38. Rusul va fi provocat atât timp până își va pierde stăpânirea de sine și atunci va mai face una sau alta. Toate aceste lucruri, și despre împăratul nordului, sunt scrise în Ezech. 38 și 39. Uitați-vă pe harta lumii și veți vedea că cea mai lungă și întinsă țară de pe pământ este Rusia. De la Sankt Petersburg până la Vladivostok, situat în regiunea Siberiei de Est, poate este o distanță de 11.000 de km, și se află la nord, în nordul Israelului, în nordul Iranului și încă o dată nord. Și dacă ai ajuns în Vladivostok, de acolo te poți uita în Japonia sau Coreea. De ce amintesc eu aceste lucruri? Văzut politic și religios, totul ajunge la un punct culminant. Încă o dată Îi suntem

mulțumitori lui Dumnezeu că noi putem observa aceste lucruri și putem recunoaște că lucrurile sunt atât de avansate și ele se petrec în fața ochilor noștri.

În ceea ce ne privește pe noi cu adevărat este vorba despre revenirea lui Isus Hristos și pregătirea noastră pentru acea zi glorioasă când trâmbița va răsuna și când Domnul însuși Se va coborî din cer și va striga cu glasul unui arhanghel. Acesta este lucrul minunat: El însuși a venit ca să ne răscumpere, El însuși va veni ca să ne ia Acasă. Și când El Se va reîntoarce atunci noi vom fi ridicăți în slavă. Acest lucru trebuie amintit în fiecare adunare.

Toate popoarele au dreptul să asculte ultimul mesaj și să-și trăiască pregătirea. Mai întâi are loc scoaterea afară și apoi oamenii să-și trăiască pregătirea împreună cu noi, prin har. De aceasta aparține că noi trebuie să credem conform Scripturii. Noi nu ne adunăm ca să arătăm sau să prezentăm ceva, nu ne adunăm în acest loc ca să jucăm carismatică, nu ne adunăm pentru că așa se cuvine. Noi ne adunăm pentru că noi avem o foame după ascultarea Cuvintelor lui Dumnezeu, ne adunăm ca să acceptăm și să primim ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru. Pretutindeni Dumnezeu Și-a avut și-Și are slujitorii Lui pentru ca toți aceia care sunt aleși pentru viața veșnică să-și poată lua decizia lor pentru Domnul. Și toți aceia care sunt parte din Mireasa lui Hristos vor asculta de glasul Mirelui.

În fiecare adunare trebuie s-o amintim. Există făgăduința principală care a trebuit să se împlinească înaintea revenirii lui Isus Hristos pentru că Dumnezeu a spus-o așa: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Ioan Botezătorul a venit înaintea zilei harului, înaintea zilei mântuirii; de atunci au trecut două mii de ani și ziua Domnului încă n-a venit. Chiar la sfârșitul zilei harului, la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu avea să trimită un proroc ca Ilie care să strângă împreună poporul lui Dumnezeu după Cuvântul din Ps. 50:5: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, adună-Mi poporul Meu...*”. Aceasta este porunca ceasului. Să aduni poporul lui Dumnezeu din toate popoarele, din toate limbile pentru ca toți să asculte făgăduințele lui Dumnezeu pentru acest timp.

Și acest lucru a fost citit din Ef. 1:13: „după ce noi am auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii noastre)”. Maleahi 4:5-6b aparține Cuvântului Adevărului, este scris în Biblie. Dacă noi nu putem accepta și primi acest lucru ce este atunci? Ce este dacă nu putem accepta și primi Mat. 17:11 care este Cuvântul lui Dumnezeu? Ce este atunci? Atunci nu este nicio pecetluire. Este imposibil. Cuvântul lui Dumnezeu, făgăduințele lui Dumnezeu pentru acest timp trebuie să fie crezute de noi. Nu că „ar putea” sau „poate că..”. Ci noi trebuie să credem aceste făgăduințe. Vă rog să luați în serios și acest verset biblic în toată adâncimea lui. Nu doar superficial, spunând: „Da, da, da”! Nu, nu, nu așa! Doar dacă cu adevărat această făgăduință a căzut în inimile noastre și am înțeles că de această făgăduință depinde mântuirea noastră. Nu doar să crezi în Isus Hristos. În El cred mulți, dar ei trec pe lângă ceea ce Dumnezeu a făgăduit. Așadar, vă rog frumos ca voi să nu treceți pe lângă aceasta. Vă rog frumos să spuneți: „Doamne, rămâi cu noi, rămâi cu noi căci este spre seară”. Astfel noi suntem mulțumitori că nu doar citim toate aceste cuvinte ale Scripturilor și plecăm mai departe, ci le luăm și la inimă și spunem: „Doamne, eu mă regăsesc aici. Eu cred Cuvântul Tău, cred făgăduințele Tale”. Și Duhul făgăduit este în legătură cu Cuvântul făgăduit. Altfel nu merge! Răscumpărătorul nostru a fost Răscumpărătorul făgăduit în întregul Vechi Testament. Este scris că Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit conform Is. 40:3 și Mal. 3:1a – această făgăduință a fost scrisă mai dinainte în Biblie, în Cuvântul adevărului. Exact așa este făgăduința pentru timpul nostru, ea este scrisă în Vechiul și Noul Testament, a fost scrisă pentru ca nimeni să nu poată trece pe lângă ea, ci fiecare trebuie să ia o decizie înaintea Cuvântului făgăduit și să-și pună întrebarea dacă el este în conformitate cu Cuvântul. Doar după aceea poate avea loc pecetluirea cu Duhul făgăduit.

Scumpi frați și surori, Dumnezeu nu poate lua în cer o încurcătură pentru ca acolo nu va avea loc nicio discuție – noi toți știm aceasta. Dar aici pe pământ, în Biserică trebuie să fie rânduiala lui Dumnezeu. Așa cum este scris în Ef. 2:20: „fiind zidiți pe temelii apostolilor și prorocilor”, de aceea trebuie să fie amintit că adevărata Biserică a lui Isus Hristos nu se întoarce înapoi la Roma, nu se referă la Consiliul de la Niceea din anul 325, nu se referă la Consiliul din 386

sau la cel din 421 și nici la cel din 431. Biserica lui Isus Hristos nu este o organizație creștină, ci ea este Trupul Domnului, Biserica întâilor născuți a cărei rădăcină este în Ierusalim de unde a ieșit Cuvântul Domnului și a fost vestit mai departe.

De aceea Dumnezeu a trebuit să trimită o slujbă profetică în timpul nostru. Ca și atunci – Ilie care a trebuit să adune poporul înapoi la Dumnezeu, să rezidească altarul și să-i pună pe iudei în fața deciziei – tot așa este și în timpul nostru. Învățătura celor doisprezece apostoli a fost pusă din nou pe fundament. Și Pavel scrie: „*nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos, Domnul nostru*” (1 Cor. 3:11). Așadar, nu înapoi la vreo decizie de Conciliu cu ceea ce a fost învățat acolo și după care această decizie a fost preluată de toți. Și aceasta trebuie s-o spunem clar și deslușit: niciuna dintre marile biserici nu-și are rădăcina în Ierusalim. Toate aceste biserici au venit la viață în decursul secolelor. Dar noi ne-am întors înapoi la început. Am înțeles că din timpul Reformei au avut loc treziri după treziri; și toți aceia care au rămas la prima trezire încă și astăzi ei stau la prima trezire, s-au oprit. Dar aleșii au ținut pasul cu fiecare trezire care a urmat, fie că a fost trezirea metodistă, trezirea menonită, trezirea baptistă sau indiferent ce trezire a venit, aleșii lui Dumnezeu au mers mai departe călăuziți de Duhul în trezirea care a urmat, până la trezirea penticostală care a avut loc acum o sută de ani. Apoi, cu adevărat ajungem la această realitate că după cel de-al Doilea Război Mondial, Domnul Dumnezeu l-a chemat pe fratele Branham, l-a trimis și i-a dat o însărcinare. În anul 1933 a fost o zi deosebită. Dumnezeu S-a îngrijit să-Și împlinească Cuvântul și din norul supranatural i s-a spus fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Scumpi frați și surori, vă spun aceasta cu o mare durere. Astăzi a trebuit să aud în birou că există frați în diferite țări care pur și simplu pun întrebarea: „Pentru cine v-ați decis: pentru fratele Branham sau pentru fratele Frank? V-ați decis pentru Maleahi 4:5? Sau pentru Mat. 24:45?”. Trebuie să vă dați odată seama cât de greu sunt loviți cu orbire unii oameni. Noi ne-am decis pentru Dumnezeu, noi ne-am decis pentru Cuvânt, ne-am întors înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul

Său. Cu adevărat aceasta este marea diferență. Cât de des a trebuit s-o spun aici: trebuie să reușim ca pe ascultători să-i aducem în legătură cu Dumnezeu, pentru ca ascultătorii să fie legați de Dumnezeu. Dar dacă oamenii ar fi puțin mai sinceri atunci s-ar gândi puțin că fratele Branham a primit porunca doar să depoziteze hrana.

Acest lucru l-am spus de repetate ori în acest loc: hrana pe care fratele Branham a depozitat-o era așezată în coșuri pe rafturi. În viziune el a văzut cum aceste coșuri erau pline cu alimente, apoi a intrat și le-a depozitat pe rafturi; ele erau așezate așa cum le-ai putea găsi într-un magazin. Dar această hrană depozitată încă nu era hrana pregătită și așezată pe masă. Fratelui Branham i-a fost spus să depoziteze hrana, dar niciodată nu i-a fost spus s-o și împartă. Acest lucru nu i-a fost spus lui, dar mie mi-a spus în 3 decembrie 1962 în prezența fraților Fred Sothmann și Banks Wood: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi restul de hrană”. Atunci ce să facem? Dumnezeu nu s-a culcat de când fratele Branham a fost luat Acasă. Ci Cuvântul ceasului cu tot ceea ce aparține de acesta a fost vestit, și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta de acest Cuvânt.

V-o spun încă o dată: acela care s-a decis pentru Dumnezeu va lua pentru sine tot ceea ce a dat Dumnezeu prin slujba fratelui Branham de atunci și până astăzi, va încadra totul biblic și va spune că așa trebuie să fie. N-avem nevoie de un al optulea mesager. Ce a făcut Iosua? El a trebuit să ia hrana cu el, dar lucrul important a fost chivotul. Iosua nu trebuia să spună nimic despre Moise. El trebuia doar să ia ceea ce Dumnezeu i-a spus lui Moise și s-o pună pe umerii leviților. Preoții au purtat Chivotul (cu Cuvântul) pe umeri doar să împlinescă ceea ce i-a poruncit Dumnezeu lui Iosua. Și Dumnezeu a spus: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru*” (Deut. 11:24). Aceasta a fost făgăduința. Scumpi frați și surori, exact așa se petrece și în timpul nostru. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham pentru ca să vestească tot ceea ce a fost hotărât pentru Biserică, și acest lucru se întâmplă mai departe acum pe întregul pământ într-o armonie a Vechiului cu Noul Testament. Cu adevărat noi avem o armonie divină și de fiecare dată Îi putem mulțumi din nou.

Ne întoarcem din nou la tema revenirii lui Isus Hristos. Scumpi frați și surori, pe mine mă mișcă aceasta atât de mult. Eu sunt mișcat,

cu adevărat eu doresc ca toți care acum ascultă mesajul divin și îl cred, fiind convinși prin descoperire că ei vor fi prezenți, și niciodată nu vor mai fi înșelați de cineva. Așa cum fratele Branham deseori a accentuat: că Eva a fost amăgită atunci când a ascultat de spusele Șarpelui care a pus sub semnul întrebării Cuvântul vorbit de Dumnezeu. Vă rog frumos să nu mai puneți niciun Cuvânt al lui Dumnezeu sub semnul întrebării! Credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum este scris pentru că este Adevărul absolut. Și cine este din Dumnezeu, din Adevăr, acela ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, care este Adevărul. Atunci Domnul nostru a putut spune: „Voi nu ascultați pentru că nu sunteți din Adevăr”.

În mod deosebit ne întoarcem la Mat. 25 unde este scris despre cele zece fecioare. Eu scriu acum despre aceasta într-o scrisoare circulară. Scumpi frați și surori, vă rog frumos nu vă lăsați amăgiți de vreo răstălmăcire. Rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu cu absolut tot ceea ce este scris. Și dacă unii frați vin să vă vorbească despre „șapte tunete” și predică despre acestea diferite lucruri voi să știți că aceasta nu este scris în Biblie. Cine poate crede ceva ce nu este scris în Biblie? Dacă nouă ne-a fost poruncit să credem și să citim ce este scris în cuvântul prorociei acestui Cuvânt minunat al Apocalipsei, atunci avem respect față de Dumnezeul atotputernic. Noi rămânem credincioși și smeriți, primim Cuvântul Său și vedem împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu și le putem trăi, prin har.

În Mat. 24 este scris despre: „*Evangelhia aceasta a Împărăției lui Dumnezeu*”. Așadar nu doar o Evanghelie oarecare, așa cum se întâmplă până în ziua de astăzi. Ci în propovăduire trebuie să fie inclus și amintit tot ceea ce privește Împărăția lui Dumnezeu, tot ceea ce Dumnezeu a hotărât pentru noi.

În mod deosebit pentru toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru. De exemplu ceea ce este scris în Lc. 24 unde avem descrisă o parte a mării trimiteri. Citim din Lc. 24:47 cuvântul care este adresat în mod deosebit aceluia care încă n-au avut o trăire mântuitoare cu Dumnezeu, care încă n-au devenit cu adevărat credincioși, care încă nu s-au pocăit, nu și-au mărturisit păcatele înaintea Domnului, care încă nu L-au rugat pe Domnul ca să-i ierte. Scumpi frați și surori, este necesar ca nu doar să spunem: „eu cred în Isus Hristos”, ci așa cum

este scris aici în Lc. 24:47: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”.

Dacă nu-i permitem Duhului lui Dumnezeu să vină asupra noastră ca să ne convingă de păcatele pe care le-am făcut și nu poate produce în noi o pocăință ca lacrimile să izbucnească și să strigăm: „Doamne, Te rog ai milă de mine păcătosul! Te rog ai milă de mine!”...? Nimeni nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu cu nasul pe sus. Strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt aceia care o găsesc. Eu mă mai gândesc la pocăința mea: eram ud learcă, din tot ce era pe mine, cămașa, tricoul, din toate curgea apa. M-am luptat, m-am luptat și m-am luptat până am străpuns și siguranța a intrat în inima mea: „Tu ai primit har, trecere înaintea lui Dumnezeu. Vina ta este iertată”. Apoi vine lauda și proslăvirea. După toată lupta, după toată pocăința, până vom străpunge la siguranța mântuitoare și apoi vine lauda și cinstea pe care I-o aducem Domnului.

Aici în Lc. 24:47 este scris: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”. Trebuie să fie predicată pocăința. Ioan Botezătorul a venit și a propovăduit pocăința și apoi i-a botezat pe toți aceia care au crezut ceea ce el vestise.

Încă o dată: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”. Apoi vers. 48-49: „*Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”. Apoi vers. 51-53: „*Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer. După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie. Și tot timpul stăteau în Templu și lăudau și binecuvântau pe Dumnezeu*”.

Dar apoi s-a întâmplat ceea ce Dumnezeu a făgăduit în Vechiul Testament: înzestrarea cu puterea de sus. Scumpi frați și surori, noi avem nevoie de această înzestrare cu puterea din înălțimi pentru ca noi să propovăduim Evanghelia lui Isus Hristos pentru ca oamenii să fie conduși la pocăință de Duhul lui Dumnezeu. În Numele Domnului eu doresc să vestesc Evanghelia în așa fel ca să nu cadă în urechile oamenilor, ci în inimile lor. Noi să ne putem privi în Oglinda

Cuvântului și să putem striga: „Iubite Domn, Te rog ai milă de mine, Te rog iartă-mi toate păcatele mele!”. Ultima predică trebuie să fie cum a fost prima, ultimul botez trebuie să fie cum a fost primul – acesta este un „trebuie” divin. Aceasta nu o decizi tu și nici eu, aceasta Dumnezeu a decis-o așa pentru ca totul să fie reșezat înapoi în starea originală, așa cum a fost Biserica la început.

Și aici noi avem o încercare. Voi știți, dacă auzim de aceia care vin în țara noastră, atunci vezi o fotografie cum un preot își bagă mâna în apă și atinge de trei ori fruntea celui ce dorește să fie botezat și apoi se spune: „acela sau aceea s-au botezat”. Acesta nu este botezul biblic. Botezul biblic, „baptisimo” înseamnă scufundare, da, așa este. Ioan nu și-a udat mâna în apa Iordanului și apoi a atins fruntea oamenilor, ci el a scufundat, a scufundat, pentru că așa este scris. Dar ce este astăzi? Astăzi se umezește fruntea – acesta nu este deloc un botez, ci doar i se udă capul omului. Nu! Noi n-avem nevoie de așa ceva. Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a adus înapoi la începutul original. Și în ceea ce privește formula pe care oamenii o folosesc. Dragi frați și surori, acesta este har. Noi nu judecăm pe nimeni, dar dreptul nostru divin este că noi am fost aduși înapoi la temelia originală, înapoi la credința părinților, la credința apostolică: un Domn, o credință, un botez. Și acest lucru îl spunem încă o dată: în cer nu va fi nicio încurcătură, acolo va fi o armonie cerească, acolo noi vom serba Cina împreună cu Domnul și Răscumpărătorul nostru, cu Avraam, Isaac și Iacov și cu toți cei neprihăniți, desăvârșiți. De aceea trebuie s-o spunem tuturor acelor care sunt noi și doresc să facă botezul: vă rog frumos, aduceți-vă viața în rânduală cu Dumnezeu, aduceți-vă toată viața înaintea Lui, spuneți-I tot ce vă face necazuri și rugați-L să vă ierte. El este credincios și drept, așa cum este scris în Cuvântul din Ps. 103: *„El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare”*. Acestea aparțin împreună: *„El îți iartă toate păcatele, toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare”* – toate acestea vin împreună.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că aici vedem Vechiul și Noul Testament și le luăm împreună. În Ex. 12 Domnul vorbește: *„Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa*

că nu vă va nimici nici o urgie". Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine Însuși. Vă rog frumos primiți iertarea, primiți împăcarea! Împacă-te cu Dumnezeu, fii în legătură cu Dumnezeu! Și atunci când primim Cuvântul Adevărului, Duhul lui Dumnezeu vine peste noi. Dar mai întâi viața nouă divină vine în noi, este lucrată în noi prin Cuvântul Adevărului, prin Cuvântul care este Sămânța; și apoi Duhul lui Dumnezeu vine asupra Cuvântului sădit în noi.

Scumpi frați și surori, dragilor, acest Cuvânt sfânt, prețios și scump este lumina picioarelor noastre, este o lumină pe cărarea noastră. Nu este o literă moartă, ci un Cuvânt viu și lucrător care ne-a fost descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, prin har.

Să facem un cuprins despre ce este vorba acum. Nu unificarea sub Roma, ci unificarea sub Isus Hristos. El fiind Capul Bisericii, Întâiul născut dintre mulți frați. În Ps. 22 este scris: „*Voi vesti Numele Tău fraților mei*". Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit la noi, Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. În Trupul Său de carne Și-a vărsat Sângele în care era viața divină și a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. Noi am fost răscumpești și nu ne mai aparținem nouă înșine, ci aparținem Aceluia care a plătit prețul pentru noi. Și cum toți am cântat în a doua cântare, Domnul merge cu noi. Când a fost cântată această cântare a trebuit să mă gândesc la Is. 43:2: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*". M-am gândit la cei trei bărbați care au fost aruncați în cuptorul cu foc. Ce a fost? Dintr-o dată acolo au fost patru; n-au mai fost trei. Dintr-o dată Îngerul Domnului a fost prezent acolo și nu li s-a întâmplat nimic rău pentru că Dumnezeu era prezent. El îi păzește pe ai Lui.

Scumpi frați și surori, noi ne putem încrede în Domnul. Toți trecem prin încercări, toți trecem prin necazuri, dar ne încredem în Domnul și știm că nu avem doar o viață pământească, ci în interiorul nostru noi am primit și avem viața divină. Și doar cine a primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos, acela va trăi veșnic.

De aceea noi putem și trebuie să vestim această Evanghelie deplină a lui Isus Hristos cu un singur scop: ca toți aceia care acum

ascultă Cuvântul descoperit, cred făgăduințele pe care El ni le-a dat pentru acest timp și primesc chemarea Lui, să se întoarcă la Ierusalim. Așa cum a fost făcut de cunoscut atunci, pe vremea lui Ezra și Neemia: „Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim”. Acest lucru este scris și îl puteți citi în Ezra 1:3: „Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim”. Ar fi bine s-o citesc pentru ca toți să știe că așa este scris în Biblie, ca ei să se întoarcă înapoi și ei s-au și întors.

Începem cu 2 Cro. 36:22-23: „În cel dintâi an al lui Cir, împăratul perșilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris această veste în toată împărăția lui: «Așa vorbește Cir, împăratul perșilor: «Domnul Dumnezeuul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-I zidesc o casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul Dumnezeuul lui să fie cu el și să plece!»”. Apoi citim direct în Ezra 1:3: „Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim în Iuda, și să zidească acolo Casa Domnului Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim”. Așadar avem a face cu împlinirea Scripturii.

Noi trăim în timpul când Scriptura se împlinește. Dar accentul este: cine este din poporul Lui acela să nu se întoarcă la Damasc, să nu se întoarcă la Roma, ci să se întoarcă înapoi la Ierusalim. Pentru că Templul trebuie să fie rezidit, pentru că acolo locuiește Dumnezeu, acolo a fost locul hotărât. Ce am putea spune mai mult despre aceasta? Scumpi frați și surori, în toată simplitatea noi auzim cuvintele Domnului. Cei ce aparțin de poporul Lui sunt toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu care au primit har înaintea lui Dumnezeu și care s-au pocăit de păcatele lor. Pe lângă aceasta trebuie să citim din prima predică din ziua Cincizecimii pentru ca toți cei ce sunt noi în mijlocul nostru să auză: că ceea ce este scris în Fapte 2:37-39 mai este încă în vigoare.

Citim Fapte 2:37-39: „După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: «Fraților, ce să facem?» «Pocăiți-vă», le-a zis Petru, «Pocăiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos,

spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru»". Aici avem modelul biblic.

Eu v-o mai spun o dată tuturor celor ce sunt noi în mijlocul nostru. La Dumnezeu este valabil doar un singur botez și acesta este botezul practicat printr-o singură scufundare, în Numele Domnului Isus Hristos. În Africa de Sud este o grupare în biserica pentecostală care botează „în Numele Tatălui” și scufundă, îl ridică din nou „te botez în Numele Fiului”, din nou îl ridică și din nou îl scufundă „în Numele Duhului Sfânt”, apoi ei vorbesc în limbi. Fără descoperire ei vorbesc pe lângă Dumnezeu, predică pe lângă Dumnezeu, botează pe lângă Dumnezeu. Un Domn, o credință, un botez, o Biserică a Dumnezeului Celui viu aici pe pământ care este stâlpul și temelia Adevărului.

Acum la încheiere permiteți-mi să vă citesc aceasta pentru ca toți să știe că Biserica Dumnezeului Celui viu nu este o religie, nu este o denotație, nu este fondată de unul sau de altul, ci pe Isus Hristos, Răscumpărătorul nostru. Un Domn, o credință, un botez. Este scris în 1 Tim 3:15: *„Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelia adevărului”*. Așadar în Biserica Dumnezeului Celui viu nu-și are loc nicio singură minciună. Dumnezeu este adevărat, Cuvântul Său este adevărat. Și conform 1 Ioan 5:20: *„Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică”*. Voi toți cunoașteți aceste lucruri din 1 Ioan 5:20: *„Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică”*. Aleluia!

Dumnezeu este adevărat, Cuvântul Lui este Adevărul. Noi am primit Cuvântul Lui și suntem convinși de credincioșia lui Dumnezeu și această credincioșie față de Cuvânt a fost pusă și în noi și noi credem cum zice Scriptura.

Acum la încheiere o spun încă o dată: nicio amăgire, nicio înclinație spre o învățătură sau alta, ci înapoi la Dumnezeu, înapoi la

Cuvânt, înapoi la început, înapoi la învățătura apostolică și profetică. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți. Aleluia! Amin.

Să ne plecăm capetele cu toții și înaintea lui Dumnezeu împreună să stăm în rugăciune. Mai întâi doresc să pun o întrebare: am înțeles noi acest lucru că înainte ca timpul harului să se încheie El a trimis un mesaj care să ne aducă înapoi la Ierusalim, înapoi la Cuvânt, la Cuvântul care a fost vestit la început, înapoi la restituirea deplină a tuturor lucrurilor care au fost în Biserică la început? Dacă aceste lucruri sunt crezute de voi spuneți cu toții un „Amin”. Amin. Ținem capetele plecate și rămânem în rugăciune. Un al doilea punct: cine dorește să-și dedice viața Domnului, să ia o decizie pentru Domnul, pur și simplu să vină la Domnul, să nu rămână în urmă atunci când Domnul Se va reîntoarce. Pentru că încă este scris: *„cei ce erau gata au intrat cu El în odaia de nuntă”* (Mat. 25:10b). Noi dorim ca toți care acum ascultă mesajul să fie pregătiți ca să poată avea parte de răpire atunci când Domnul revine. Sunt de neapărată trebuință: pocăință, iertare, har și mântuire, credință în tot ceea ce Dumnezeu a spus în Cuvântul Său, un acord față de fiecare făgăduință. Toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru și care încă nu și-au dedicat lui Dumnezeu viața lor pe deplin vă rog ridicăți-vă mâinile. Dorim să ne rugăm acum pentru voi. Să nu vă fie rușine. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, cu toții venim înaintea Ta așa cum suntem. Noi am primit har înaintea Ta, ne încredem în Tine, credem fiecare Cuvânt, credem fiecare făgăduință. Totul se va împlini așa cum Tu ai făgăduit și precum ai spus. Doamne, primește-ne pe toți, iartă-ne pe toți, dăruiește pocăință, credință, dăruiește iertare, har și mântuire deplină. Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin.